

Live is life

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXIII. évfolyam, 36. szám, 2019. szeptember 6.

Ketten egy új könyvről – Szeifert Natália: *Mi van veletek, semmi?* Kalligram Kiadó, Budapest, 2019, 256 oldal, 3500 Ft

Több okból érdemes együtt olvasnunk a *Mi van veletek*et Szeifert előző, *Az altató szerekről* című regényével, bár kidolgozottságában el is marad attól. A gyermek- és kamaszkori emlékképek, a szülők élete, a rendszerváltás előtti időszak viszonyairól és társadalomszerkezetéről szóló visszatekintések túlságosan felszabdalgják a szöveget, még úgy is, hogy vannak nagyon érzékenyen és plasztikusan megrajzolt jelenetek. Túl sokat akar a regény: egyszerre igyekszik tematizálni az alkotóvá válás, az alkotói identitás elnyerésének kérdéseit, például Grafit kettős életét, amelyben hol rajztanár, „aki megpróbálja a kamaszokkal elhíttetni, hogy múzeumba menni, rajzolni meg festeni nem buziság”, hol majdnem-művész. Aztán a két kitüntetett szólamon keresztül egy generációs-szál is van, a 30-as férfiak „midlife crisis”-a, vagy a város „két felülete” és ehhez kapcsolódva valójában két társadalmi réteg konfliktusa, aminek a kimunkálatlansága olykor bántó egyszerűsítésekhez vezet. Viszont egy dologhoz nagyon ért Szeifert Natália, és ez már a korábbi szövegeiből is kiderült, méghozzá a másikkal való találkozás dramatizálásához.